

Stress down - Double up!

KRISTINA TOFTEGAARD LARSEN

Endiliga hava myndugleikar okkara hækkað upp-tøkuna av námsfrøðingum og lærarum. Hetta er at gleðast um, men er langt frá nógmikið, tí tíverri er stórus skaði longu hendur á økinum. Í hvussu er inn-an námsfrøðiliga økið, tí her hevur altíð verið stórus mangul á fakførleika. Tað vísir seg nevniliga, at alsamt fleiri námsfrøðinar og lærarar tíverri bukka undir tí hörðu lagnu at brenna út. Hetta eru

mennisku við góðum fakligum og menniskjaligum førleikum, ið hava overvað seg í vøggustovu, barnagarði, skúla, frítíðarskúla, á bústovni, serstovni v.m. Hetta eru dugnalig og arbeiðssom menniskju, ið ár undan ári havi givið frá sær umsorgan, kærleika, ansni, undirvísing og upplæring til børn og teirra foreldur, til samstarvsfelagar og myndugleikar. Hesar lagnur, ið overva seg, vóru einaferð fullar av tilfeingi, men mugu geva skarvín yvir. Uppgávan bleiv ov stór vegna umstøður, ið lættliga kundu verið betri, um politikkurin á økinum hevði arbeitt meira,

tilvitað og málrættað. Uppgávan hevur verið ov stór. Ikki ov stór til fakførleikan, men ov stór í mun til politisku raðfestingina í okkara annars framkomna samfelagi. Mangir av hesum fakersónum hava staðið einsamallir við ábyrgd. Ábyrgd fyri at taka ímóti 10- 20 nýggjum børnum á hvørjum árið. Ábyrgd at stríðast fyri at fáa serhjálp og stuðulstímar til børn við serligum tørvi, og tá hetta ikki eydnast- ja, so liggur enn størri ábyrgd á hesum fakersónum, ið eru um børnini. So royna tey at spenna enn breiðari, royna at strekkja seg enn meira,

við tí úrsliti, at byrðan gerst ov tung, úrslitið kámast og skaði hendir á øllum økjum, bæði menniskjaligum og fakligum. Tað kann ikki vera rætt, at okkara politiski myndugleiki situr hendur í favn. Tað kann ikki verða rætt, at vit fram um hetta økið ynskja at raðfesta undirsjóvartunnlar, ella at skera blokkín við einum tankaleysum pennastroki, tá okkara framtíðar tilfeingi og teirra fakersónar eru í vanda. Halda vit áfram við at niðurraðfesta útbúgvingar og umsorganarøkið verður skaðin størri og fleiri verða teir fakersónar, ið fara av

økinum. Økið verður minni og minni attraktivt, og færri verða tey, ið ynskja at nema sær fakførleika. Tí er avgerandin neyðugt, at nógv figgjarlig orka verður avsett til at fyrbygja strongd hjá fakersónum á hesum økið. Somuleiðis eigur alt økið skjótast, at raðfestast dupult so høgt. Raðfesting í útbúgving og vitan er ein framtíðaríløga til eitt vælferðarsamfelag. Neyðugt er við enn fleiri lestrarplássum til námsfrøðingar og lærarar. Munandi hægri løn til fakersónar á umsorgar og skúlaøkinum. Størri játtan og normering til børn við serligum tørvi. Góðir og

framkomnir karmar eru ein sjálvfylgja, og eiga ikki at verða ein kampur hjá einstaklingum at taka sær av. Ein hægri játtan til stovnar og skúlar eigur at raðfestast høgt, so peningur er til førleikamenning og supervisió. Um vit vilja bota um longu hendar skaðar, og at varðveita eitt vælferðarsamfelag – so eiga vit at marka milliarda upphæddir til umsorganar og útbúgvingarøkið TAKK!

Søluáttak fyri knæull ella upplýsing um grundlóg

SJÚRÐUR SKAALE

Jan A. Joensen átti at sett seg inn í tingini, áðrenn hann roynir at spæla stuttligur

Formaðurin í landsnevnd Sjálvstýrisflokksins, Jan Asbjørnson Joensen, hevur ordiliga svingað seg upp í bløðunum í mánadagin. Sjurður Skaale er, heldur hann, farin ”til Kongens København at gera okkum føroyingum fyri skommun við piprandi knøum eins og kærar á trappunum á Christiansborg”. Og at eg havi gjørt Christiansborg til ”fremsta søluáttak fyri føroyskari knæull”.

Og so heldur Jan seg helst hava víst, at hann ikki er heilt óeffin, tá tað snýr seg um oratorisk snildi... Hvussu væl hann dugir at jonglera við orðum skal eg lata onnur meta um. Onkur heldur helst at hann er heilt fiksur. Men innihaldinum í greinini er lítið høpi í! Tað, Jan hevur so ilt av, er, at eg havi spurt forsætisráðharran um hann viðurkennir, at tað ikki er dan-

ska grundlógin, men vilji Føroya fólks, sum er evsta rættarkelda í Føroyum. Hetta er viðkomandi, tí í uppskotinum til føroyska stjórnarskipan stendur, at føroyingar hava rætt loysa seg úr sambandinum við Danmark. Fáir føroyingar ivast í, at vit hava henda rætt. Og henda rætt fáa vit, sum Jan sjálvsagt veit, ikki úr donsku grundlógini. Eg haldi tað ikki vera nakran trupulleika, tí Føroya fólk hevur hvørki skriv-að ella viðtikið donsku grundlógina, og vit hava ikki heimild at broyta hana. Tí er hon ikki okkara grundleggjandi rættarkelda. Okkara grundleggjandi rættarkelda er vilji Føroya fólks.

Danska stóðan Men hesum eru danskir myndugleikar ikki samdir í. Føroyska uppskotið til stjórnarskipan verður í lötuni kannað í forsætismáláraðnum, og sum eg skilji vendir tummilin niður. Hildið verður, at føroyingar ikki hava rætt at samtykkja uppskotið. Spurningurin um okkara rætt at seta stjórnarskipanina í verk varð eisini reistur í fólkatinginum í februar. Ikki av mær, men av Dansk Folkeparti. Og tá segði Fogh Rasmussen, at ”så længe Færøerne er en del af rigsfællesskabet, har Færøerne ikke kompetence til at vedtage regler (i form af en færøsk grundlov), som skal have forrang for grundloven.”

Hetta hevur verið niðurlagið, hvørja ferð málið hevur verið umrøtt: Danska grundlógin stendur ovast, og einki kann samtykkjast í Føroyum, sum ikki byggir á hesa grundlóg.

Mín skylda Tá hetta verður ført fram fleiri ferðir, so havi eg hildið tað verið mína simplu plikt sum føroyskur folkatingslimur at boða frá hvussu mín flokkur - og ein stórus meiriluti av føroyingum - síggja málið. Hetta havi eg gjørt í røðum og gjøgnum fyrispurningar. Minst til: Endamálið við einum fyrispurningi er ofta at lýsa samanhingin í einum máli. Tað er ein góður háttur, tí ráðharrin er tvingaður at taka støðu til tekstin í einum fyrispurningi. Eg havi ikki ”spurt um loyvi” til nakað sum helst, men greitt frá hvussu eg síggi málið - og hví eg haldi, at Fogh sa fatan er skeiv. Tað hevur altso verið talan um upplýsing fyrst og fremst. Upplýsing, sum vónandi kann føra til dialog, og forða fyri samanbrestum seinni.

Embætis-politikarar Annars er mín hugsan um stjórnarskipanina, at vit sjálvsagt skulu samtykkja hana. Tað má ikki henda, at vit lata okkum forskrekkja av, at forætisráðið kallar tað grundlógarbrot. Embætismenn søgdu eisini, at heimastýrið var grundlógarbrot – inntil tað

kom ígjøgnum. At yvirtaka undirgrundina søgdu teir eisini vera grundlógarbrot – inntil yvirtøkan varð framd. Sakin er tann, at metingar hjá embætismonnum nærum altíð eru politiskar metingar. Tær verða brúktar av politikarum, tí tað er nógv lættari politiskt at siga: ”Grundlógin forðar tí” enn at siga ”eg sigi nei”. Hetta er eisini nakað, eg havi víst á í fólkatinginum í sambandi við tað, embætismenn hava sagt um okkara stjórnarskipan. Ikki tí eg vil geva meg undir eina danska fatan, men fyri at gera vart við og greiða frá teirri fatan, sum eg og flest aðrir føroyingar hava um hetta. Hvat eg havi sagt og skrivað, kann Jan lesa inni á tjodveldi.fo. So sær Jan, at eg aldrin havi ”gjørt føroyingum fyri skommum” ella ”spurt danir, hvar føroyingar meina”, sum hann kastar mær fyri. Tað, Jan so forhánisliga kallar ”søluáttak fyri knæull”, er upplýsing um eitt mál, har bæði fólkatingið og stjórnin hava ført fram sjónarmið, sum fáir føroyingar góðtaka. Hesa upplýsing havi eg sæð sum mína skyldu. Og eg eg haldi tað vera hugstoytt at hoyra, at hevði listi D sitið á fólkatingi, so hevði einki orð verið sagt um tað føroyska sjónarhorni í hesum máli.

Antikrist komin til Havnar

N-JÓN ELLENDERSEN

Antikrist – onkur vil vera við at hann melur í Havnar gøtum lúshundurin, sum um Havnin ikki hevði nóg mikið enn eru snøklar á Tórsheðinsá Vølli sum ikki eru lidnir bygda-fólk slíta asfaltið og framleiða permanentar ferðslutøppar og nú, Antikrist í smølu gøtunum úti á Tinganesi! Løgið tó, í tíggju minuttir aftan á at vit lendu í Vágum helt eg at veruligar broytingar høvdu rakt landið fyri fyrstu ferð at Føroyar nú endiliga høvdu skrykt seg leysar úr haftinum dansk mentan hevur havt á okkum í minst 12 mansaldrar sjálvviljaða trælahaftið vit av álvara tóku til okkara í ’48. Komin suður um Leitisvatn visti eg at vónin longu var brostin tá eg toygdi meg at vita um eitt lítið hol í mjørkanum lat meg fáa eygað á landið úr erva – har alt var friður og frøi var tað tí eg kendi ein sting í høggru lið – ein liberalistiskan sting sum verandi landsstýrið etur Vismut í blikkum fyri at doyva. OG so, knappliga, rakti tað meg sum eitt ódnarvegur! tað sum ikki var tá vit fóru at reika Svíaríkið runt – tað flóvisliga tað sum ger at útlendingar hava stóran stuttleika av okkum uttan danir: teir koma ístaðin við síni forskoldaðu betrivitan og fjala sínar egnu brølarar í geylinum um okkara býttleika. Jú, nú var tað okkurt felag sum kallaði seg “Gudloysi” – haldi eg sum um tað skuldi vera okkurt heilt serligt og snilt, men ístaðin bara vísir, at vit eru ikki ment ein tumma síðani vit seinast gjørdi okkum fyri skommum heilt suður í amazonskógin, har giraffarnir lógu flatir og hildu sær um kýkin – og leyvan græt. Hoyr tú, Antikrist gamli, hevur tú einki fragari at takast við enn at mæla runt í Havn og skriva lógin lesarabrøv – tað siga tey, ert tú helst bara ein efturgerð, ílatin ein gekkaskort frá 50’unum onkur fann á einum gomlum hanalofti, illa farin av fukti og lukti sproyta “Kill-It” á dølgin og tað flóvisliga er fiksað – hesuferð!